

- ❑ การศึกษาในศตวรรษที่ ๒๑
- ❑ แผนฯ ๑๓ : ๑๓ มุุดหมาย พลิกโฉมประเทศสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”
- ❑ ร่วมคิด ร่วมสร้าง ร่วมขับเคลื่อนการพัฒนาประชากร ภายใต้ทิศทางการพัฒนาของแผนฯ ๑๓ : ภาคนื้อ
- ❑ องค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว : รับมือสังคมสูงวัยด้วยพลังทุกภาคส่วน
- ❑ สถาบันการเงินชุมชน (บน) ความพอเพียง (สู่) ความยั่งยืน : กรณีศึกษา สถาบันการเงินชุมชน ตำบลดงขี้เหล็ก อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี
- ❑ แบบสำรวจข้อมูลตัวอาสารานาการสมอง ปี ๒๕๖๖

เริ่มต้นปี ๒๕๖๖ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) และมูลนิธิพัฒนาไท (มพท.) ได้เปิดเวทีจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ “ร่วมคิด ร่วมสร้าง ร่วมขับเคลื่อนการพัฒนาประชากร ภายใต้ทิศทางการพัฒนาของแผนฯ ๑๓” ระดับภาค โดยครั้งแรกจัดที่ภาคเหนือ ณ จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๙-๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ และต่อเนื่องมาที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ จังหวัดขอนแก่น เมื่อวันที่ ๒๒-๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ และภาคใต้ ณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อวันที่ ๒๓-๒๔ มีนาคม ๒๕๖๖ และครั้งสุดท้ายที่ภาคกลาง ณ จังหวัดเพชรบุรี วันที่ ๒๗-๒๘ เมษายน ๒๕๖๖ โดยรายละเอียดการประชุม ประกอบด้วย การนำเสนอแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ แผนพัฒนาประชากรเพื่อการพัฒนาประเทศระยะยาว (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๘๐) และแผนพัฒนาภาค รวมทั้งระดมความคิดเห็นประเด็นการขับเคลื่อนการพัฒนาในแต่ละภาคที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ ร่วมกับภาคีเครือข่ายการพัฒนาฯ ทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถาบันการศึกษา วุฒิสภา สภาวัฒนธรรม และชุมชนท้องถิ่น

ในส่วนของเนื้อหาสาระของจุลสารฉบับนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นการนำเสนอผลการประชุมระดับภาค โดยเริ่มจากบทความนำ “แผนฯ ๑๓ : ๑๓ หมุดหมาย พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” เป็นการสรุปรายละเอียดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ในประเด็นวัตถุประสงค์ เป้าหมาย หมุดหมายการพัฒนา และกลยุทธ์แต่ละหมุดหมาย รวมทั้งการขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ บทความประจำฉบับ

ที่รายงานผลการประชุม “ร่วมคิด ร่วมสร้าง ร่วมขับเคลื่อนการพัฒนาประชากร ภายใต้ทิศทางการพัฒนาของแผนฯ ๑๓ : ภาคเหนือ” เมื่อวันที่ ๙-๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ เริ่มจากแผนพัฒนาประชากรฯ แผนพัฒนาภาคเหนือ ประเด็นและแนวทางการขับเคลื่อนงานของวุฒิสภาฯ ร่วมกับภาคีเครือข่ายในพื้นที่ ที่ได้จากการร่วมระดมความคิดเห็น และกรณีตัวอย่างชุมชนเข้มแข็ง “องค์การบริหารส่วนตำบลตอนแก้ว : รับมือสังคมสูงวัยด้วยพลังทุกภาคส่วน” นำเสนอกระบวนการขับเคลื่อนงานการมีส่วนร่วมของ อบต.ตอนแก้ว และภาคีเครือข่าย ที่นำไปสู่การสร้างนวัตกรรมการทำงาน ส่งผลให้ชุมชนสามารถจัดการตนเองได้ มีสุขภาวะและมีคุณภาพชีวิตที่ดี ในคอลัมน์ “สารพันสรรพามาฝาก”

นอกจากนี้ในโลกปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วที่ส่งผลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในโลกยุคใหม่ โดยเฉพาะแนวโน้มการศึกษาในอนาคตที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนจากการบริหารในระบบราชการที่เน้นการสอนหรือถ่ายทอดสาระวิชา มาเป็นนอกระบบราชการที่เน้นกระบวนการการเรียนรู้ติดตามได้ใน “การศึกษาในศตวรรษที่ ๒๑” คอลัมน์ “ก้าวทันโลก” และตัวอย่างการนำใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่ความยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ ในบทความ “สถาบันการเงินชุมชน (บน) ความพอเพียง (สู่) ความยั่งยืน : กรณีศึกษาสถาบันการเงินชุมชน ต.ดงขี้เหล็ก อ.เมือง จ.ปราจีนบุรี” รวมทั้งข่าวคราวความเคลื่อนไหวของวุฒิสภาฯ ในคอลัมน์ “เลียบเรียงเคียงรั้ว”

ขณะนี้ ประเทศไทยเข้าสู่ฤดูร้อนแล้วตั้งแต่วันที่ ๓ มีนาคม-กลางเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๖ ตามประกาศของกรมอุตุนิยมวิทยา ขณะเดียวกันปรากฏการณ์ปริมาณฝุ่นละออง PM ๒.๕ ในหลายจังหวัดสูงเกินเกณฑ์มาตรฐาน (๕๐ ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร) โดยเฉพาะภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จึงขอให้ทุกท่านเฝ้าระวังสุขภาพ หลีกเลี่ยงหรือลดเวลาการทำกิจกรรมกลางแจ้งทุกประเภท หลีกเลี่ยงการเข้าพื้นที่ที่มีมลพิษทางอากาศสูง หรือใช้อุปกรณ์ป้องกันตนเองหากมีความจำเป็น และถ้ามีอาการทางสุขภาพควรรีบปรึกษาแพทย์เพื่อสุขภาพที่แข็งแรงและพร้อมที่จะทำงานช่วยเหลือสังคมชุมชนต่อไป แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้า

การศึกษาในศตวรรษที่ ๒๑

เมื่อพูดถึงเรื่องการศึกษา เรามักจะคิดถึงกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียน มหาวิทยาลัย แต่ในสังคมดิจิทัลของศตวรรษนี้ ความตื่นตัวในเรื่องการปฏิรูป การศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของโลกใหม่มีอยู่มาก หากแต่ยังติดขัด อยู่ในกับดักของความคิดแบบระบบราชการ คงจะสำเร็จยาก ถ้าหากพิจารณา จากความเป็นจริงของโลกในปัจจุบัน แนวโน้มการศึกษาในอนาคตจะมีลักษณะ ที่จะต้องกลายร่าง หรือ Transform เป็นรูปแบบที่ปรับเปลี่ยนจากการบริหาร ในระบบราชการ ที่หนักไปในการสอน ถ่ายทอดสาระวิชา มาเป็นนอกระบบราชการ ที่เน้นกระบวนการการเรียนรู้ ดังนี้

๑. การทำงานกับการเรียนรู้กลายเป็น เรื่องเดียวกัน การทำงานคือการปฏิบัติธรรมจริง ๆ อย่างท่านพุทธทาสเทศน์ไว้ มนุษย์เราจะมีโอกาส ที่จะเรียนรู้ให้เกิดปัญญาทั้งทางโลกและทางธรรม สร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ที่มีทั้งมูลค่าและคุณค่า ได้จากกระบวนการปฏิบัติจริง

๒. การเรียนรู้เป็นกระบวนการต่อเนื่อง ตลอดชีวิต สมัยก่อนจบปริญญามาประกอบอาชีพ ความรู้ที่เรียนมาอยู่ไม่นานก็เก่า เอาขึ้นหิ้ง หากไม่ติดตามหาความรู้ในสาขาวิชาชีพเพิ่มเติม แต่ต่อไปไม่ใช่แล้วการเรียนรู้ต้องทำอย่างต่อเนื่อง ตลอดชีพ ความรู้ความเชี่ยวชาญเชิงลึกในแต่ละ สาขาไม่เพียงพอ ต้องรอบรู้ ติดตามข้อมูลข่าวสาร

ตลอดเวลาในทุกด้าน เรียนรู้เรื่องคนและระบบรอบตัวคนมากกว่าทฤษฎีวิชาการ ที่เก่าเร็วมาก คนเราคิดว่า จบปริญญาแล้วจะนำวิชาความรู้มาใช้ได้อีกนับสิบ ๆ ปี ที่จริงแล้วเวลานี้เขาบอกว่า อย่างเช่น วิชาในหลักสูตรปริญญาตรีทางวิทยาศาสตร์ หรือวิศวกรรมศาสตร์ ครั้งหนึ่งที่คุณเรียนในปีแรก จะเก่าล้าสมัยไปในเวลาต่อมา เพียงไม่กี่วินาที (Don Tapscot The Digital Economy page ๒๔๙)

๓. ความรู้ไม่อยู่ในสถาบันการศึกษาอย่างเป็นทางการ ทั้งในโรงเรียน และมหาวิทยาลัย ภาคเอกชนจะต้องรับภาระในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ ในเศรษฐกิจดิจิทัล การเรียนรู้กลายเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมในชีวิตการทำงาน และการดำรงชีวิตให้มีคุณภาพ

๔. การสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้เป็นเรื่องจำเป็น องค์กรแห่งการเรียนรู้ ตามแนวคิดของ Peter Senge จะต้องได้รับการทำความเข้าใจให้ถ่องแท้ และนำมา

ปฏิบัติตามแนวคิดของ Senge องค์กรแห่งการเรียนรู้ หมายถึง “A place where people continually expand their capacity the results they truly desire, where new and expansive patterns of thinking are nurtured, where collective aspiration is set free, and where people are continually learning how to learn together”

๕. สถาบันการศึกษาบางแห่งกำลังพยายาม เปลี่ยนแปลงตนเอง เช่น กรณีของแคว้น New Brunswick ประเทศแคนาดา มีการจัดทำ โปรแกรมที่เรียกว่า unite เปิดโอกาสให้นักศึกษา ทุกคนในแคว้นนี้สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ ในสหรัฐอเมริกา ทุก ๆ ห้องเรียนมีคอมพิวเตอร์ มากกว่า ๑ เครื่องต่อนักเรียน ๑๐ คน เป็นต้น แต่โดยรวมแล้ว การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ เพื่อปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนยังล่าช้าไม่ทันการณ์

๖. สื่อสารมวลชนต่าง ๆ สามารถปรับเปลี่ยน การจัดการศึกษาเข้าสู่รูปแบบใหม่ ก่อให้เกิด โครงสร้างพื้นฐานในการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานจริง ในระบบเศรษฐกิจดิจิทัลได้ (สนใจรายละเอียดเพิ่มเติม ในหนังสือ The Digital Economy ของ Don Tapscot บทที่ ๘ Learning in the Digital Economy)

ผมนำสิ่งที่อ่านและรวบรวมมานานหลายปี แล้วมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ตามประสาผู้สูงวัย ในยุคนี้ที่จำเป็นต้องเรียนรู้ไปตลอดชีวิตแน่นอน

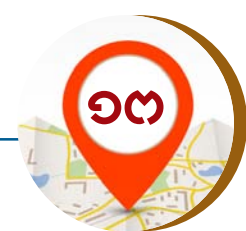
แผน ๑๓ : ๑๓ หมุดหมาย พลิกโฉมประเทศไทยสู่

“สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจ สร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕-๓๐ กันยายน ๒๕๗๐ เป็นแผนระดับที่ ๒ ที่เป็นกลไกสำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ คือ **หนึ่ง หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง** ความมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกัน บนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร **สอง การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว”** โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน ๓ ระดับ (๑) การพร้อมรับ หรือ ระดับ “อยู่รอด” ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ (๒) การปรับตัว หรือ ระดับ “พอเพียง” ในการปรับเปลี่ยนปัจจัยที่จำเป็น เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม และ (๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ “ยั่งยืน” ในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ **สาม เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ** โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาบนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม และ **สี่ การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว** ที่ให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ จึงเป็นแผนที่มีความชัดเจนในการกำหนดทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่ต้องการอย่างแท้จริง

หมุดหมายแผนฯ ๑๓

พลิกโฉมประเทศไทยด้วย
๕ เป้าหมายหลักการพัฒนา

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศเพื่อ **พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่า อย่างยั่งยืน”** หมายถึง การสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้นบนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนา ๕ ประการ ประกอบด้วย **(๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม** มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการที่สำคัญ ผ่านการผลักดัน/ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย **(๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่** มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะทางด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่ส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต **(๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม** มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้ พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ

ให้เปิดกว้างและเป็นธรรม **(๔) การเปลี่ยนผ่าน**

การผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อมลพิษควบคู่กับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และ **(๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่** มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยจากโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์

๔ มิติการพัฒนา ๑๓ หมายเหตุ

บ่งบอกสิ่งที่ปรารถนาจะ “เป็น” และมุ่งหวังจะ “มี”

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงได้กำหนด ๑๓ หมายเหตุการพัฒนาที่บ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” ใน ๔ มิติ ดังนี้

หนึ่ง มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย จำนวน ๖ หมายเหตุ

หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ประกอบด้วย ๑๒ กลยุทธ์ ดังนี้ (๑) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า ในการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม (๒) การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง (๓) การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูงจากแบบอย่างความสำเร็จในประเทศ (๔) การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทาน (๕) การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตร รวมถึงกลุ่มปศุสัตว์และประมง (๖) การสนับสนุนระบบประกันภัยและรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูปที่เกษตรกรเข้าถึงได้ (๗) การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยว (๘) การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้เป็นฐานการผลิตการเกษตร (๙) การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ (๑๐) การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร (๑๑) การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร และ (๑๒) การพัฒนากลไกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่าง ๆ ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

หมายเหตุที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน ประกอบด้วย ๖ กลยุทธ์ ดังนี้ (๑) การส่งเสริมการพัฒนากิจกรรม สินค้า และบริการ การท่องเที่ยวมูลค่าเพิ่มสูง (๒) การส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับ

การท่องเที่ยวที่มีศักยภาพรองรับนักท่องเที่ยวทั่วไป (๓) การยกระดับบริการและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดสากล (๔) การสนับสนุนการพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว (๕) การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบ และขั้นตอนที่ล้าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อการทำธุรกิจ โดยเฉพาะผู้ประกอบการรายย่อย และ (๖) การพัฒนาระบบข้อมูลการท่องเที่ยวให้เป็นระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะ

หมายเหตุที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก ประกอบด้วย ๑๑ กลยุทธ์ ได้แก่ (๑) การส่งเสริมให้ผู้ใช้นโยบายในภาคส่วนต่าง ๆ ปรับเปลี่ยนมาใช้ยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น (๒) การสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวของตลาดส่งออกยานยนต์ไฟฟ้า (๓) การกำหนดเป้าหมาย/แผน และดำเนินการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เดิมไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้าอย่างเป็นระบบชัดเจน ตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทานในระยะ ๕ ปี (๔) การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทยในการลงทุนผลิตยานยนต์ไฟฟ้า แบตเตอรี่ และชิ้นส่วนสำคัญ (๕) มาตรการสำหรับกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ (๖) การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์ไร้คนขับ (๗) โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานที่มีความพร้อมรองรับปริมาณการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้าในอนาคตได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ (๘) การปรับปรุงและจัดทำกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อกับการเติบโตของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า และให้ความสำคัญกับการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐและเอกชน (๙) การผลิตและพัฒนาทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า (๑๐) มาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัย และ (๑๑) การสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการที่ลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์พลังงานสะอาด

หมายเหตุที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง ประกอบด้วย ๖ กลยุทธ์ ได้แก่ (๑) การส่งเสริมบริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ (๒) การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพระดับโลก (๓) การสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ (๔) การสร้างเสริมขีดความสามารถทางวิชาการด้านการศึกษา วิจัย และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (๕) การบริหารจัดการระบบบริการสุขภาพบนพื้นฐานความสมดุลทางเศรษฐกิจและสุขภาพของคนไทย และ (๖) การยกระดับศักยภาพระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขเพื่อลดผลกระทบต่อบริการทางเศรษฐกิจและสุขภาพ

หมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค ประกอบด้วย ๓ กลยุทธ์ ได้แก่ (๑) การสร้างจุดยืนของไทยภายใต้บริบทโลกใหม่ (๒) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนเพื่อเป็นประตูการค้าการลงทุนและฐานเศรษฐกิจสำคัญของภูมิภาค และ (๓) การผลักดันการลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเป้าหมาย

หมายเหตุที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน ประกอบด้วย ๔ กลยุทธ์ ได้แก่ (๑) การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยด้วยดิจิทัล (๒) การพัฒนาต่อยอดฐานอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (๓) อุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศที่สามารถแข่งขันได้ และ (๔) การพัฒนาระบบนิเวศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรม และบริการดิจิทัล

สอง มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม
จำนวน ๓ หมายเหตุ

หมายเหตุที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ ประกอบด้วย ๗ กลยุทธ์ ได้แก่ (๑) การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจและการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (๒) การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (๓) จัดให้มีกลไกทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (๔) การส่งเสริมการพัฒnavิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล (๕) การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ (๖) การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้อต่อการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพทั้งผู้ประกอบการ แหล่งเงินทุน การเป็นเครือข่ายระดับโลก และยกระดับสู่ตลาดต่างประเทศ และ (๗) การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีความสามารถในการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน ประกอบด้วย ๔ กลยุทธ์ ได้แก่ (๑) การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก (๒) การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคม เพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง (๓) การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานโลจิสติกส์ และดิจิทัลรองรับพื้นที่เศรษฐกิจหลักและเมือง และ (๔) การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง

หมายเหตุที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม ประกอบด้วย ๕ กลยุทธ์ ได้แก่ (๑) การแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าให้ครัวเรือน

หลุดพ้นความยากจนอย่างยั่งยืน (๒) การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น (๓) การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย (๔) การพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ และ (๕) การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดความคุ้มครองทางสังคม

สาม มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
จำนวน ๒ หมายเหตุ

หมายเหตุที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ประกอบด้วย ๕ กลยุทธ์ ได้แก่ (๑) การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ (๒) การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ท้องถิ่น และเกษตรกร จากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ (๓) การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาด บนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (๔) การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม และกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ และ (๕) การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

หมายเหตุที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ประกอบด้วย ๕ กลยุทธ์ ได้แก่ (๑) การป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่สำคัญ (๒) การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชนในการรับมือกับภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (๓) การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (๔) การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติระบบนิเวศเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และ (๕) การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการ และลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

สี่ มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ จำนวน ๒ หมายเหตุ
หมายเหตุที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต ประกอบด้วย ๓ กลยุทธ์ ได้แก่ (๑) คนไทยทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ (๒) การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง และ (๓) ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมายเหตุที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน ประกอบด้วย ๔ กลยุทธ์ ได้แก่ (๑) การพัฒนาคุณภาพการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก และประหยัด (๒) การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพ (๓) การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ และ (๔) การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนา

.....และการทำงานร่วมกันในระดับพื้นที่.....

การขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย : ทุกภาคส่วนร่วมมือกันอย่างเป็นระบบ

การบรรลุเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ต้องอาศัย การดำเนินงานจากทุกภาคส่วนที่เชื่อมประสานกันอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ กระบวนการขับเคลื่อนที่สามารถถ่ายทอดเป้าหมายและกลยุทธ์ ของแผนไปสู่การดำเนินงานในระดับมาตรการ แผนงาน และโครงการ ได้อย่างสอดคล้อง เชื่อมโยง และสามารถสะท้อนถึงเป้าหมายการพัฒนา ได้อย่างแท้จริง ขณะเดียวกัน ต้องอาศัยกลไกการจัดสรรงบประมาณ ที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และกระบวนการติดตามประเมินผล ที่มีประสิทธิภาพและอยู่บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วม ดังนี้

๑. หลักการขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ

๑.๑ การใช้วงจรการบริหารงานคุณภาพเป็นกรอบแนวทาง

ครอบคลุมการดำเนินงาน ๔ ขั้นตอนที่มีความเชื่อมโยงกัน ได้แก่ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล การดำเนินงาน และการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานตามผล การตรวจสอบ

๑.๒ การมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์

ให้ความสำคัญกับการวัด ผลสำเร็จการดำเนินงานด้วยเป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายที่เป็น รูปธรรม ทั้งในเชิงประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในทุกกระบวนการ ของวงจรการบริหารงานคุณภาพ

๑.๓ การผสมผสานกลไกในหลากหลายมิติ

ทั้งกลไก ในเชิงยุทธศาสตร์ กลไกตามภารกิจ และกลไกเชิงพื้นที่ ผ่านการมองภาพ แบบองค์รวมในระดับภาคและจังหวัด ที่คำนึงถึงความสอดคล้อง กับสภาพภูมิสังคมของพื้นที่

๑.๔ การดำเนินงานโดยอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน

เพื่อสร้างการยอมรับ และลดข้อจำกัดที่เกิดจากการดำเนินงาน โดยหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง โดยให้ความสำคัญกับการดำเนินงาน ที่เชื่อมประสานกันและมีเป้าหมายร่วมกัน

๒. แนวทางการขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ

๒.๑ กลไกการขับเคลื่อน ประกอบด้วย (๑) กลไกการบูรณาการ

แบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ เป็นกลไกเชิงยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นให้เกิด การบูรณาการการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และเชื่อมโยงกับคณะกรรมการระดับชาติที่มีอยู่ รวมถึง สร้างความร่วมมือในการขับเคลื่อนระหว่างภาครัฐกับภาคส่วน

อื่น ๆ โดยให้ความสำคัญกับการจัดทำหรือขับเคลื่อนมาตรการ แผนงาน และโครงการ ที่มีความสำคัญในระดับสูงต่อการบรรลุเป้าหมายของแต่ละ หน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน การดำเนินงานที่เป็นการ ริเริ่มขึ้นใหม่หรือนอกเหนือจากภารกิจปกติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกำกับและติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานและให้ข้อเสนอแนะ แก่หน่วยงานในระดับปฏิบัติ (๒) **กลไกตามภารกิจ** เป็นการเชื่อมโยง การดำเนินงานตามภารกิจของหน่วยงานให้สามารถสนับสนุนการบรรลุ เป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ผ่านกลไกของหน่วยงานที่เป็น ภาศิการพัฒนาต่าง ๆ และ (๓) **กลไกในระดับพื้นที่** โดยจัดทำ แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาจังหวัด และแผนระดับพื้นที่ต่าง ๆ ในการกำหนดแนวทางการพัฒนาและแผนงานโครงการที่ส่งผล ต่อการบรรลุเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

๒.๒ กลไกงบประมาณ ประกอบด้วย (๑) บูรณาการการขับเคลื่อน

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ เข้ากับการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี (๒) สนับสนุนให้หน่วยงานในระดับพื้นที่สามารถบริหารจัดการงบประมาณ ได้อย่างยืดหยุ่น เพื่อขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาสำคัญที่เหมาะสม กับบริบท ศักยภาพ และความต้องการของแต่ละพื้นที่ได้อย่างแท้จริง และ (๓) การส่งเสริมการดำเนินงานของภาศิการพัฒนาต่าง ๆ ที่มีศักยภาพ เข้ามาลงทุนในภาคการผลิตและบริการ และกิจกรรมการพัฒนาที่เอกชน มีความเชี่ยวชาญ

๒.๓ การเสริมสร้างบทบาทของทุกภาคส่วนในการร่วม

ขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ โดยสนับสนุนการประสานกำลัง ของ “บวร” (บ้าน วัด โรงเรียน) เพื่อแปลงกลยุทธ์ไปสู่การร่วมแก้ไขปัญหา และการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งสร้างแพลตฟอร์ม หรือช่องทางให้ทุกภาคมีโอกาสดแสดงความคิดเห็น เข้าร่วมกิจกรรม การพัฒนาของชุมชน และร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงาน ในระดับพื้นที่อื่น ๆ ตลอดจนการเสริมสร้างความร่วมมือกับประชาคม และองค์การระหว่างประเทศ

๓. การติดตามและประเมินผล

ครอบคลุมการติดตามประเมินผลระดับแผนงานและโครงการ โดยเฉพาะแผนงานและโครงการที่มีความสำคัญระดับสูงต่อการบรรลุ เป้าหมายของแต่ละหมวดหมู่ เพื่อส่งข้อมูลย้อนกลับให้แก่หน่วยงาน และภาศิการพัฒนาที่เกี่ยวข้องนำไปทบทวน และปรับปรุงแผน และดำเนินงาน ประกอบด้วย ๓ ส่วน ดังนี้

๓.๑ การติดตามความก้าวหน้า

เป็นการติดตามประเมินผล ในระหว่างที่แผนงานโครงการต่าง ๆ อยู่ระหว่างการดำเนินการ โดยอาศัยกลไกและหน่วยงานภาครัฐในทุกระดับที่มีภารกิจติดตาม การดำเนินงาน

๓.๒ การประเมินผลสัมฤทธิ์

เป็นการประเมินผลแผนงาน และโครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จ และประเมินความสำเร็จตามตัวชี้วัด ระดับหมวดหมู่และเป้าหมายหลักทั้งในระหว่างและหลังจากสิ้นสุด แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ รวมทั้งเผยแพร่ให้สาธารณชนได้รับทราบ และจัดให้มีช่องทางในการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน

๓.๓ การประเมินผลกระทบ

เป็นการศึกษาวิเคราะห์ ถึงการเปลี่ยนแปลงในทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ที่เกิด เนื่องมาจากการดำเนินงานที่สำคัญภายใต้แผน

“ร่วมคิด ร่วมสร้าง ร่วมขับเคลื่อน การพัฒนาประชากร

ภายใต้ทิศทางการพัฒนา ของแผนฯ ๑๓” ภาคเหนือ

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ (สศช.) ร่วมกับมูลนิธิพัฒนาไท
(มพท.) จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ “ร่วมคิด
ร่วมสร้าง ร่วมขับเคลื่อนการพัฒนาประชากร
ภายใต้ทิศทางการพัฒนาของแผนฯ ๑๓” ภาคเหนือ
ระหว่างวันที่ ๙-๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ณ จังหวัด
เชียงใหม่ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ

และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนพัฒนาประชากรเพื่อการพัฒนาประเทศระยะยาว
และแผนพัฒนาภาคเหนือ รวมทั้งระดมความคิดเห็น ประสานและสร้างภาคีเครือข่าย
การขับเคลื่อนงานในพื้นที่ อันเป็นการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติตามบริบทของพื้นที่
สู่การสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งของคนและชุมชนในการจัดการตนเอง
มีนายศักดิ์ชัย คุณานุวัฒน์ชัยเดช รองผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวต้อนรับ
โดยวันแรก มีผู้เข้าร่วมประชุมทั้งสิ้น ๑๔๐ คน ประกอบด้วย ภาครัฐ ภาคเอกชน
สถาบันการศึกษา ภาคประชาสังคม วุฒิสภา ภาคเหนือ และชุมชนท้องถิ่น
และวันที่ ๒ ผู้เข้าร่วมประชุม ประกอบด้วย วุฒิสภา ๑๗ จังหวัดภาคเหนือ
และภาคีเครือข่ายการพัฒนา จำนวน ๗๖ คน

ทั้งนี้ การประชุม ประกอบด้วย การบรรยาย แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ แผนพัฒนา
ประชากรฯ และแผนพัฒนาภาคเหนือ การเสวนา ตัวอย่างการดำเนินงาน
อย่างเป็นรูปธรรมของชุมชนท้องถิ่นในระดับพื้นที่ การระดมความเห็น วันแรก
เป็นประเด็นการขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ แผนพัฒนาประชากรฯ
และแผนพัฒนาภาคสู่การปฏิบัติในภาพรวม และวันที่ ๒ เป็นการขับเคลื่อน
การพัฒนาแบบบูรณาการของวุฒิสภาฯ กับภาคีเครือข่าย รวมทั้งการลงพื้นที่ศึกษา
ระบบการดูแลผู้สูงอายุและสุขภาพชุมชน ณ อบต.ดอนแก้ว อ.แม่ริม จ.เชียงใหม่

หลากหลายแผนการพัฒนาประเทศที่เชื่อมโยงกัน

นางสาววรรณ พลิกามิน รองเลขาธิการ
สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
กล่าวถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ประกอบด้วย
การพัฒนาใน ๔ มิติ ๑๓ หมุดหมาย ได้แก่
(๑) มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

บทความประชาสัมพันธ์

ประกอบด้วย หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำ
ด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยว
ที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน หมุดหมายที่ ๓
ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญ
ของโลก หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลาง
ทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง หมุดหมายที่ ๕
ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์
ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค หมุดหมายที่ ๖
ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์
อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน
(๒) มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจ
และสังคม ประกอบด้วย หมุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง
และสามารถแข่งขันได้ หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่
และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เดิบทได้อย่างยั่งยืน
หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง
และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม
(๓) มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย หมุดหมายที่ ๑๐
ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
หมุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและ
ผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพ
ภูมิอากาศ และ (๔) มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉม
ประเทศ ประกอบด้วย หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมี
กำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์
การพัฒนาแห่งอนาคต และหมุดหมายที่ ๑๓
ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์
ประชาชน

สำหรับแผนพัฒนาประชากรเพื่อการพัฒนา
ประเทศระยะยาว (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๘๐) เป็นแผน
ระดับ ๓ ที่ถ่ายระดับจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓
มีกรอบแนวทางการพัฒนาประชากรที่ให้ความสำคัญ
กับ “การเกิดดี อยู่ดี และแก่ดี” ผ่านยุทธศาสตร์
การพัฒนา ๖ ด้าน คือ (๑) การสร้างครอบครัว
ที่มีคุณภาพและพัฒนาระบบ ที่เอื้อต่อการมีและเลี้ยงบุตร
(๒) การพัฒนาระดับผลิตภาพประชากร
(๓) การยกระดับความมั่นคงทางการเงิน (๔) การสร้างเสริม
สุขภาพเพื่อลดการตายก่อนวัยอันควร และมีระบบ
ดูแลระยะยาวและช่วงท้ายชีวิต (๕) การสร้างสภาพ
แวดล้อมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพกับทุก
กลุ่มวัย และ (๖) การบริหารจัดการด้านการย้ายถิ่น

นายโสภณ แพ่งเพชร ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นำเสนอประเด็นและแนวทางการพัฒนาภาคเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ซึ่งกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเพื่อมุ่งสู่การเป็น “ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ” โดยให้ความสำคัญกับประเด็นการพัฒนาใน ๔ มิติ ได้แก่ (๑) เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative) พัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง สร้างระบบนิเวศเมือง และสามารถพัฒนาสู่การเป็นสินค้าและบริการสร้างสรรค์ (๒) สานสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ (Connect) สร้างโอกาสในการเชื่อมโยงเศรษฐกิจภายในประเทศกับอนุภูมิภาค (๓) วิถีชีวิตยั่งยืน (Clean) พัฒนามาตามแนววิถีใหม่บนฐานการเติบโตอย่างยั่งยืน และ (๔) สุขภาวะดี (Care) ให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่องกับการดูแลผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส รวมทั้งพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน

จากการวิเคราะห์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ที่เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาประชากรฯ และประเด็นและแนวทางการพัฒนาภาคเหนือ พบว่า ยังมีปัญหา/ช่องว่าง (GAP) การดำเนินงานสำคัญที่ยังไม่บรรลุเป้าหมาย ดังนี้

๑. ขาดการส่งเสริมความรู้ทางสุขภาพ (Health literacy) และการพัฒนาระบบสนับสนุนการดูแลผู้สูงอายุระยะยาวที่เพียงพอ การเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ของภาคเหนือ ทำให้ภาระพึ่งพิงของประชากรสูงอายุต่อวัยแรงงานเพิ่มสูงขึ้น การจัดสวัสดิการและระบบการดูแลผู้สูงอายุยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ รวมทั้งการเจ็บป่วยด้วยกลุ่มโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและสูงกว่าระดับประเทศ ขณะที่การให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่ สัดส่วนแพทย์ต่อประชากรโดยรวมยังคงน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ

และน้อยกว่ามาตรฐานขององค์การอนามัยโลกกำหนด โดยจำนวนโรงพยาบาลและแพทย์ยังคงกระจุกตัวอยู่จังหวัดใหญ่ ๆ อาทิ เชียงใหม่ และพิษณุโลก

๒. ปัญหาการเข้าถึงการศึกษาของประชาชนในพื้นที่ห่างไกล ในปี ๒๕๖๓ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรภาคเหนือวัย ๑๕-๕๙ ปี เท่ากับ ๙.๑๘ ปี ยังต่ำกว่าระดับประเทศที่ปีการศึกษาเฉลี่ยเท่ากับ ๙.๘๖ ปี โดยพบว่าในพื้นที่ห่างไกลยังมีปัญหาในการเข้าถึงการศึกษาซึ่งเชื่อมโยงกับความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ เชิงรายได้ และทางดิจิทัล (Digital Divide) โดยจังหวัดแม่ฮ่องสอนและตากมีปีการศึกษาเฉลี่ยที่ต่ำสุดของภาคเหนือเท่ากับ ๗.๒๐ ปี และ ๗.๙๙ ปี ตามลำดับ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาภาวะการถดถอยทางการเรียนรู้ (Learning loss) อย่างมาก โดยเฉพาะการจัดการศึกษาในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด ๑๙

๓. การขับเคลื่อนการพัฒนาภาคเหนือมีข้อจำกัดด้านแรงงาน ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ยังขาดการนำวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาต่อยอดการพัฒนา การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ส่งผลกระทบให้เกิดการขาดแคลนแรงงานในภาคการผลิต ทั้งภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และบริการ แม้ว่าแรงงานมีการศึกษาสูงขึ้น แต่แรงงานส่วนใหญ่ในภาคเหนือยังคงจบการศึกษาระดับประถมศึกษา (ร้อยละ ๔๔.๙) โดยแรงงานที่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษาขึ้นไปมีเพียงร้อยละ ๑๓.๓ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานของภาคเหนือยังคงต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ โดยเฉพาะแรงงานในภาคเกษตรกรรม และยังไม่สามารถนำฐานวัฒนธรรม ภูมิปัญญา และองค์ความรู้ท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์ งานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากสถาบันการศึกษามาใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าและบริการได้อย่างคุ้มค่า

ตัวอย่างการขับเคลื่อนงานโดยชุมชนท้องถิ่นในพื้นที่

เป็นการเล่าสู่กันฟังถึงตัวอย่างการขับเคลื่อนงานโดยชุมชนในพื้นที่ที่สามารถนำไปเป็นแบบอย่างและขยายผลไปยังพื้นที่อื่น ๆ ใน ๓ ชุมชน ดังนี้

ระบบการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุโดยชุมชนท้องถิ่น นายนพดล ณ เชียงใหม่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ เล่าว่า อบต.ดอนแก้ว เป็นพื้นที่ผสมผสานระหว่างความเป็นเมืองและกึ่งชนบทที่ทั้งเมืองที่เข้าสู่สังคมสูงวัยแล้ว จึงได้ร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) ส่งเสริมการขับเคลื่อนงานตำบลสุขภาวะ และพัฒนาชาวบ้านให้มีความเป็นอยู่ที่ดี ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสุขภาพ โดยเน้นให้ผู้สูงอายุเป็นผู้ออกแบบกิจกรรมด้วยตนเองตามบริบทและความต้องการอย่างแท้จริง

เป็นแนวทางในการพัฒนาผู้สูงอายุ เช่น โรงเรียนสอนสุข มีกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุใน ๔ มิติ ทั้งสุขภาพกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญา การเยี่ยมเยียนผู้สูงอายุโดยจิตอาสาและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ส่งเสริมการเปลี่ยนมุมมองของผู้สูงอายุ สรรหากิจกรรมเพื่อลดปัญหาสมองเสื่อม และดูแล/ออกแบบที่อยู่อาศัยที่เหมาะสม เป็นมิตร และปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการ เป็นต้น

สองแควโมเดล : พื้นที่ต้นแบบบูรณาการรับมือสังคมผู้สูงอายุ
นางลัดดา ไชยชนะ นายกเทศมนตรีตำบลสองแคว อำเภอดอยหล่อ จังหวัดเชียงใหม่ กล่าวถึงเทศบาลตำบลสองแควตระหนักถึงปัญหาการเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ของคนในพื้นที่ จึงวางระบบการดูแลผู้สูงอายุบนศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นที่ครอบคลุมประชากรอายุ ๕๐ ปีขึ้นไป ทั้งการพัฒนาศักยภาพ ความปลอดภัยในการดำเนินชีวิต และส่งเสริมการรวมกลุ่ม โดยกำหนดระบบการดูแลผู้สูงอายุ ๗ ระบบ ได้แก่ (๑) การพัฒนาศักยภาพและการนำใช้ข้อมูล (๒) ระบบการจัดการพื้นที่ (๓) การส่งเสริมสุขภาพ (๔) การจัดสวัสดิการเพื่อการช่วยเหลือ (๕) การจัดการสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำเนินชีวิต (๖) การส่งเสริมอาชีพและลดรายจ่าย และ (๗) ระบบการสร้างภาวะผู้นำและความร่วมมือกัน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและการบริการสาธารณะให้ผู้สูงอายุอย่างเสมอภาค

วิสาหกิจชุมชนแม่ทาออร์แกนิก นายอภิศักดิ์ กำเพ็ญ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนคนแม่ทา จังหวัดเชียงใหม่ เล่าถึงการขับเคลื่อนงานที่เริ่มจากประชาชนในพื้นที่ตระหนักถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น จึงร่วมกันหาแนวทางการพัฒนาพื้นที่ โดยเน้นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุด หยุดใช้สารเคมีในการทำเกษตรกรรม และเริ่มรวมตัวกันจากกลุ่มเล็ก ๆ ในระดับหมู่บ้าน และต่อยอดเป็นสหกรณ์การเกษตรยั่งยืนแม่ทา จำกัด และในปี ๒๕๖๑ ได้เปลี่ยนระบบการจัดการของกลุ่มเป็นเครือข่ายเกษตรกรรมยั่งยืนแม่ทา ถ่ายทอดแนวคิดและองค์ความรู้จากฐานสู่ฐาน โดยขณะนี้ เป็นเกษตรกรรม ๓ ที่ต่อยอดการดำเนินงานจากบรรพบุรุษมาจนถึงปัจจุบัน ด้วยการขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก/เศรษฐกิจชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ และสร้างภาคีเครือข่ายร่วมกับภาคส่วนต่าง ๆ ส่งผลให้คนรุ่นใหม่สามารถคืนถิ่นมีอาชีพ และสร้างรายได้ภายในชุมชนของตนเอง

ระดมสมองค้นหาแนวทางการขับเคลื่อน แผนพัฒนาประชากรฯ ภายใต้แผนฯ ๑๓

การระดมความคิดเห็นเพื่อขับเคลื่อนแผนพัฒนาประชากรฯ ภายใต้แผนฯ ๑๓ สู่การปฏิบัติในพื้นที่ภาคเหนือ เป็นการนำประเด็น/ช่องว่างการดำเนินงานสำคัญภายใต้แผนฯ ๑๓ แผนพัฒนาประชากร และแนวทางการพัฒนาภาคเหนือที่ยังไม่บรรลุเป้าหมาย รวมทั้งประเด็นอื่น ๆ ที่พื้นที่ให้ความสำคัญ ในการหาแนวทาง การขับเคลื่อนอย่างสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ ซึ่งการระดมความคิดเห็นแบ่งเป็น ๒ วัน โดยวันแรก เป็นแนวทางการขับเคลื่อนงานในภาพรวม ประกอบด้วย ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม สถาบันการศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และวันที่ ๒ เป็นการหนุนเสริมขับเคลื่อนการพัฒนาของชุมชนฯ สรุปผลได้ ดังนี้

๑. ภาพรวม ระดมความคิดเห็นใน ๔ ประเด็นหลัก ได้แก่

๑.๑ การพัฒนาระบบสนับสนุนการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว (Long term Care : LTC) ประเด็นปัญหา ได้แก่ ผู้สูงอายุอยู่ตามลำพัง มีฐานะยากจน และมีปัญหาสุขภาพจากโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) สภาพแวดล้อมไม่เป็นมิตรต่อการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุ สมาชิกในครอบครัวและ อปท. ไม่มีศักยภาพในการดูแลผู้สูงอายุ รวมทั้งขาดแคลนอุปกรณ์การดูแลผู้สูงอายุที่เพียงพอ อาทิ อุปกรณ์กายภาพบำบัด **แนวทางแก้ไข** คือ ดูแลผู้ที่ไม่เข้าถึงระบบการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว โดยฝึกอบรมผู้ว่างงานในชุมชนให้เป็นนักบริบาลผู้สูงอายุอย่างสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ปรับสภาพแวดล้อมภายในบ้านและชุมชน โดยช่างชุมชนจิตอาสา รวมทั้งขอการสนับสนุนจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด/สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน)

๑.๒ การส่งเสริมการเข้าถึงการศึกษาของประชาชนในพื้นที่ห่างไกล ประเด็นปัญหา คือ เด็กหลุดออกนอกระบบเนื่องจากฐานะยากจน ต้องช่วยครอบครัวทำงาน ตลอดจนไร้สถานะสิทธิการเข้าถึงการศึกษา หลักสูตรการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชน/ระบบการศึกษาไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนของนักเรียนในพื้นที่ห่างไกล เพราะท้องถิ่นไม่มีอิสระในการออกแบบหลักสูตร เกิดความเหลื่อมล้ำด้านคุณภาพการศึกษา **แนวทางแก้ไข** กระจายอำนาจการบริหารจัดการโรงเรียน/การศึกษา ปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเฉพาะในกลุ่มเปราะบาง เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน รวมทั้งสร้างความรู้ความเข้าใจกับภาคประชาชนเกี่ยวกับการศึกษาทั้งในและนอกระบบ พัฒนาคุณภาพการศึกษา ออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนรู้ ในแต่ละช่วงวัยอย่างเหมาะสม

๑.๓ การส่งเสริมการจ้างงานในพื้นที่เพื่อรองรับแรงงานคืนถิ่น *ประเด็นปัญหา* คือ เด็กรุ่นใหม่มีความต้องการที่แตกต่างไปจากที่สังคมคาดหวัง ขณะที่ผู้สูงอายุมีค่านิยมเชิดชูผู้ที่จบการศึกษาสูง **แนวทางการแก้ไข** สร้างเครือข่าย/สร้างการยอมรับความคิดของคนรุ่นใหม่โดยสนับสนุนให้คนรุ่นใหม่มีส่วนร่วมวางแผนพัฒนาพื้นที่ของตนเอง ปรับปรุงกฎระเบียบที่ล้าสมัยที่เป็นอุปสรรคต่อการสร้างงาน และรับฟังความต้องการของประชาชนให้มากขึ้น

๑.๔ การจ้างงานผู้สูงอายุ *ประเด็นปัญหา* คือ ลูกหลานวัยทำงานออกไปทำงานต่างถิ่นและทิ้งหลานไว้เป็นภาระให้ผู้สูงอายุ ซึ่งส่วนใหญ่มีฐานะยากจนและเป็นแรงงานนอกระบบ เงินสวัสดิการผู้สูงอายุไม่เพียงพอ ไม่มีระบบการดูแลชุมชนให้เข้มแข็ง ขณะเดียวกัน สังคมยังคงมีทัศนคติด้านลบต่อการจ้างงานผู้สูงอายุ และขาดฐานข้อมูลเกี่ยวกับผู้สูงอายุในการวางแผนพัฒนาผู้สูงอายุแบบองค์รวม **แนวทางแก้ไข** โดยการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ พัฒนาระบบเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง ส่งเสริมให้เอกชนเพิ่มการจ้างงานผู้สูงอายุ ออกกฎระเบียบอาชีพที่เหมาะสมกับการจ้างงานผู้สูงอายุ และจัดทำฐานข้อมูลผู้สูงอายุเป็นชุดเดียวกัน ที่ถูกต้องชัดเจน เพื่อนำไปวางแผนการส่งเสริมการจ้างงานผู้สูงอายุ

๒. การหนุนเสริมขับเคลื่อนการพัฒนาของวุฒิสภา ประกอบด้วย

๒.๑ แนวทางการขับเคลื่อนใน ๔ ประเด็นหลัก

(๑) การพัฒนาระบบสนับสนุนการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว ได้แก่ ผลักดันตนเองให้มีบทบาทในคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบ LTC เช่น เป็นกรรมการในคณะกรรมการพัฒนาสุขภาพ หรือคุณภาพชีวิตระดับอำเภอ กรรมการใน สปสช. ระดับตำบล เพื่อวุฒิสภา สามารถให้ความเห็นที่นำไปสู่การแปลงไปสู่การปฏิบัติได้อย่างแท้จริง เป็นต้น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างวุฒิสภา ที่ประสบความสำเร็จและสนใจในประเด็นเดียวกัน และเชื่อมประสานกลไกและภาคีการพัฒนาต่าง ๆ ในการร่วมพัฒนาระบบ LTC โดยเฉพาะบทบาทที่วุฒิสภา สามารถมีส่วนร่วมได้ อาทิ การปรับปรุงสภาพบ้านของผู้สูงอายุ

(๒) การส่งเสริมการเข้าถึงการศึกษาของประชาชนในพื้นที่ห่างไกล ได้แก่ ถ่ายทอดประสบการณ์เกี่ยวกับมุมมองด้านการศึกษา อาทิ บทบาทการเป็นวิทยากร การเป็นที่ปรึกษา ผ่านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์และพัฒนาระบบการศึกษาในชุมชนท้องถิ่นได้จริง การประสานหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อระดมทรัพยากรและงบประมาณในการพัฒนาระบบการศึกษาในระดับพื้นที่

(๓) การส่งเสริมการจ้างงานเพื่อรองรับแรงงานคืนถิ่น ได้แก่ การสร้างเครือข่าย โดยวุฒิสภา เป็นสื่อกลางเชื่อมประสาน สร้างพื้นที่การเรียนรู้ระหว่างคนในชุมชนกับภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน ซึ่งจะช่วยให้คนในชุมชนได้เรียนรู้วิทยาการใหม่ ๆ ถือเป็นการพัฒนาต้นทุนของชุมชนอย่างหนึ่ง นอกจากนี้ การสร้างการยอมรับความคิดของคนรุ่นใหม่ และปรับปรุงกฎระเบียบที่ล้าสมัย และเป็นอุปสรรคต่อการสร้างงานในพื้นที่ โดยวุฒิสภา เป็นผู้สะท้อนความต้องการของคนในพื้นที่

(๔) การจ้างงานผู้สูงอายุ โดยวุฒิสภา ร่วมกับอปท. และภาคประชาสังคมในพื้นที่ส่งเสริมการจ้างงานผู้สูงอายุ อาทิ พัฒนาทักษะผู้สูงอายุ และสร้างฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงข้อมูลวุฒิสภาและผู้สูงอายุในชุมชน ทั้งด้านอุปสงค์และอุปทานการจ้างงานกลุ่มผู้สูงอายุ

๒.๒ แนวทางการขยายเครือข่ายหรือเพิ่มจำนวนวุฒิสภาในพื้นที่ ได้แก่ **การขยายช่องทาง การสร้างการรับรู้บทบาทของวุฒิสภาสู่สาธารณะ และสร้าง Platform ให้เกิดการรวมตัวของวุฒิสภา** โดยเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานวุฒิสภา ผ่านหลายช่องทาง สร้างภาพลักษณ์ใหม่ของวุฒิสภา ที่ไม่ผูกติดกับงานวิชาการและการเกษตร สร้างเวทีให้สมาชิกวุฒิสภา และเครือข่ายมาพบกันทั้งระดับจังหวัดและระดับภาค ที่นำไปสู่การขยายกลุ่มสมาชิกวุฒิสภา ใหม่ ๆ **การพัฒนาศักยภาพของวุฒิสภา** ส่งเสริมกิจกรรมที่ดึงดูดให้กลุ่มเป้าหมายวัย Active Aging มาเข้าร่วมเป็นสมาชิกวุฒิสภา มากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มคนรุ่นใหม่ในภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ส่งเสริมให้เกิดการประสานงานของวุฒิสภาในด้านต่าง ๆ ตามความเชี่ยวชาญในแต่ละบริบทของพื้นที่ รวมทั้งพัฒนาทักษะการใช้ดิจิทัลและการสื่อสารในการทำงาน **การพัฒนาระบบฐานข้อมูลระดับจังหวัดให้เป็นปัจจุบัน** จัดทำฐานข้อมูลวุฒิสภา ระดับจังหวัด โดยเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลด้านอื่น ๆ ในระดับจังหวัด เพื่อเผยแพร่ข้อมูลด้าน Supply ของวุฒิสภา ส่งเสริมและประสานการทำงานกับภาคประชาสังคมที่มีบทบาทสอดคล้องกับวุฒิสภา รวมทั้งสนับสนุนให้สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคของ สศช. ทั้ง ๔ ภาคมีการทำงานกับวุฒิสภา มากขึ้นในเชิงรุก เพื่อสร้างช่องทางการทำงานร่วมกันและร่วมกับภาคีการพัฒนาอื่น ๆ ที่นำไปสู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่

ทั้งนี้ ประเด็นที่ได้จากการระดมความคิดเห็นจะมีส่วนสำคัญในการนำไปสู่การขับเคลื่อนแผนผ่านการจัดทำ Pilot Project ในภาคเหนือ

ต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว : รับมือสังคมสูงวัยด้วยพลังทุกภาคส่วน

องค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว (อบต.ดอนแก้ว) มีพื้นที่ ๔๘.๕๓ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒๐,๐๐๐ ไร่ แบ่งการปกครองเป็น ๑๐ หมู่บ้าน มีประชากรประมาณ ๑๕,๐๐๐ คน เป็น **ผู้สูงอายุ** (๖๐ ปีขึ้นไป) จำนวน ๒,๙๑๒ คน หรือร้อยละ ๑๗.๙๓ ของประชากรทั้งหมด เป็นผู้ติดสังคม ร้อยละ ๗๒ ติดบ้าน ร้อยละ ๒๗ และติดเตียง ร้อยละ ๑ ทั้งนี้ ผู้สูงอายุอยู่อาศัยตามลำพัง ร้อยละ ๔ และอยู่ร่วมกับผู้สูงอายุด้วยกัน ร้อยละ ๒๙ และ **วัยก่อนสูงอายุ** (๕๐-๕๙ ปี) จำนวน ๑,๐๗๙ คน หรือร้อยละ ๗ (ข้อมูล ณ ปี ๒๕๖๖)

กระบวนการพัฒนาพื้นที่จัดการตนเอง

การจัดการตนเอง อบต.ดอนแก้ว ได้กำหนดเส้นทางการพัฒนาเป็น ๓ ระยะ แบ่งเป็น **ระยะที่ ๑ สร้างพลเมือง** (พ.ศ. ๒๕๓๘-๒๕๕๐) เริ่มตั้งแต่ช่วงจำกัด (ลานความคิด) ด้วยการสร้างโมเดลหรือรูปแบบในการทำงาน ๒ รูปแบบ โดยมี **โมเดลแรก แก๊สชีวภาพจากขี้หมู** จากที่มีฟาร์มเลี้ยงหมูในหมู่บ้าน ชาวบ้านรวมตัวกันขับไล่เกิดความขัดแย้งภายในชุมชน อบต.ดอนแก้ว บริหารโดยเปลี่ยนความขัดแย้งเป็นการสร้างโอกาสด้วยการตั้งแคมป์ขี้หมู และเชิญสถาบันการศึกษา มาให้ความรู้ในการนำขี้หมูมาผลิตเป็นแก๊ส โดยให้เจ้าของฟาร์มเป็นผู้ลงทุน ต่อต่อแก๊สให้คนในชุมชนได้ใช้ฟรี ก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันและลดความขัดแย้งในชุมชน **โมเดลที่ ๒ การจัดการขยะ** อบต.ดอนแก้ว ต่อสู้ทางความคิดกับชาวบ้าน ให้การจัดการขยะเป็นหน้าที่ของชาวบ้านในท้องถิ่น ต้องคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง จึงไม่มีรถเก็บขยะ ในที่สุดชุมชนยอมรับและเป็นหน้าที่ที่ทุกคนต้องช่วยกันบริหารจัดการขยะของตนเอง ส่งผลให้ขยะร้อยละ ๘๘ คัดแยกมาจากต้นทาง **ระยะที่ ๒ สร้างระบบธรรมมาภิบาล** (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๕) เริ่มด้วยการสร้างจิตอาสาผ่านแกนนำที่เป็นจิตอาสา อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) และสมาชิกสภาประชาชน ประมาณ ๒๐ คน ที่มองเห็นปัญหาในพื้นที่ อาทิ ผู้ยากไร้ในชุมชน ผู้พิการที่ถูกทอดทิ้ง ผู้ป่วยติดบ้านติดเตียง ไม่มีคนดูแล โดยร่วมกันสำรวจสมาชิกให้ครอบคลุมทั้งตำบล และของงบประมาณที่ใช้ดำเนินการ รวมทั้งเพิ่มบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ปัจจุบัน มีจิตอาสากว่า ๒,๕๐๐ คน ส่งผลให้เกิดแหล่งเรียนรู้ต้นแบบที่เรียกว่า ครัวชุมชนหรือวิทยาการชุมชน ประมาณ ๒๐๐ คน และ **ระยะที่ ๓ สร้างนวัตกรรม** (ปี ๒๕๕๕-ปัจจุบัน) เกิดนวัตกรรมขึ้นจำนวนมาก เช่น มหาวิทยาลัยดอนแก้วสร้างสุข โดย ศ.นพ.ประเวศ วะสี และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

ให้ความช่วยเหลือในการจัดตั้ง เป็นที่รวบรวมองค์ความรู้และนวัตกรรมที่หลากหลาย และสร้างความเป็นพลเมืองของคนในชุมชน โดยไม่มองข้ามปัญหาและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของชุมชน

การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ

อบต.ดอนแก้ว พัฒนาศักยภาพของชุมชนเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ในทุกมิติ ได้แก่ **ด้านเศรษฐกิจ** จัดตั้งกองทุนต่าง ๆ อาทิ กองทุนสวัสดิการออมสุข กองทุนเรียนครึ่งละบาทสำหรับซื้ออุปกรณ์การเรียนและฝึกอาชีพ กองทุนเพื่อนช่วยเพื่อนกรณีฉุกเฉิน รวมทั้งสวัสดิการดูแลผู้สูงอายุ **ด้านสังคม** จัดตั้งโรงเรียน “เรียนรู้” ตลอดชีวิต “โรงเรียนหอมสุขตำบลดอนแก้ว” ที่เน้นการพัฒนาผู้สูงอายุให้มีสุขภาพดี มีศักยภาพ แบ่งเป็น ๓ หลักสูตร ได้แก่ (๑) **การเตรียมตัวก่อนสูงวัย** (อายุ ๕๐-๕๙ ปี) อาทิ การดูแลสุขภาพพื้นฐาน การวางแผนทางการเงิน การพัฒนาทุนทางปัญญา ฝึกอาชีพ และให้ความรู้เรื่องสิทธิและสวัสดิการผู้สูงอายุ (๒) **การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต** (อายุ ๕๙ ปีขึ้นไป) เน้นกิจกรรม ๕ อ ได้แก่ ฝึกอาชีพ ส่งเสริมการออกกำลังกาย ดูแลด้านอาหาร ส่งเสริมการออม และจัดกิจกรรมอาสาสมัครเยี่ยมบ้านผู้สูงอายุ รวมทั้งการเรียนรู้นอกสถานที่ และ (๓) **การเตรียมตัวก่อนตาย** อาทิ การทำพินัยกรรมชีวิต บันทึกถ้อยใจ **ด้านสุขภาพ** จัดบริการเยี่ยมบ้าน คลินิกเคลื่อนที่ดูแลสุขภาพที่บ้าน ดูแลผู้สูงอายุ เช่น ฟันฟูสมรรถภาพผู้สูงอายุ และคนพิการผ่านธาราบำบัด การนวดแผนไทย และศูนย์ดูแลระยะยาว (Caregiver Center) **ด้านสิ่งแวดล้อม** สำรวจสภาพบ้าน

ความเป็นอยู่ และความเดือดร้อนของผู้พิการและผู้สูงอายุ รวมทั้งปรับปรุงซ่อมแซมบ้านเรือนที่อยู่อาศัยให้เหมาะสม

กลไกสำคัญในการดูแลคนทุกกลุ่มวัย : โรงพยาบาลชุมชนตำบลดอนแก้ว

จากวิสัยทัศน์ “ดอนแก้ว ตำบลแห่งสุขภาพ” คือ ตำบลที่มีสุขภาพดีครบทั้ง ๔ ด้าน ได้แก่ กาย จิต สังคม และปัญญา โดยมีสถานีอนามัยดอนแก้วที่ได้ถ่ายโอนภารกิจมาสังกัด อบต.ดอนแก้ว เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๑ ภายใต้โครงการนำร่องระหว่างกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทย โดยในปี ๒๕๕๕ ได้ยกฐานะเป็นโรงพยาบาลชุมชนตำบลดอนแก้ว แห่งแรกของประเทศไทย เพื่อให้สามารถดูแลประชาชนทุกกลุ่มวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเปิดให้บริการด้านสุขภาพ ส่งเสริมสุขภาพป้องกันโรคและการรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพ ขับเคลื่อนด้วยแนวคิด “โรงพยาบาลคือบ้าน บ้านคือโรงพยาบาล” ภายใต้วิสัยทัศน์และนโยบายของ อบต.ดอนแก้ว ที่มุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนตำบลดอนแก้ว ตั้งแต่ก่อนเกิดจนถึงเชิ้งตะกอน

ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และจิตอาสาในคลินิก ซึ่งโรงพยาบาลทำงานตามคำขวัญ “**บริการดุจญาติมิตร ใช้สิทธิเท่าเทียมกัน**” ภายใต้ ๔ เสาหลัก ได้แก่ **โรงพยาบาลชุมชน** เน้นการส่งเสริม ป้องกัน รักษา แลฟื้นฟู **อบต.ดอนแก้ว** มุ่งตรงต่อวิสัยทัศน์ การจัดการทรัพยากร และงบประมาณ **ชุมชน** ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมวางแผน ร่วมรับผลประโยชน์ และ **อาสาสมัคร** เน้นจิตอาสา และดำเนินการเชิงรุก รวมทั้งมีภาคีเครือข่ายร่วมสนับสนุน อาทิ โรงพยาบาลนครพิงค์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผลพวงความสำเร็จ : สร้าง DNA ดอนแก้ว

โรงพยาบาลชุมชนตำบลดอนแก้วกำหนดวิสัยทัศน์ “**มุ่งมั่นพัฒนาโรงพยาบาลสู่องค์กรเพื่อสังคม ด้วยการจัดการที่ดี ด้วยหลัก ๓ ดี บริการดี บริหารดี สิ่งแวดล้อมดี**” โดย **ดี ๑ บริการดี** ทั้งใน**เชิงรับ : โรงพยาบาล คือ บ้าน** เน้นการให้บริการที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ สร้างบรรยากาศเหมือนบ้าน และให้บริการเหมือนคนในครอบครัวเดียวกัน ได้แก่ ผู้สูงอายุ ๗๐ ปีขึ้นไปไม่ต้องรอคิว บริการสำหรับคนพิการและพระสงฆ์ บริการแพทย์แผนไทยในชุมชนและคลินิก คลินิกสุขภาพเด็กดี มีแพทย์ประจำทุกสปีด และมีจิตอาสาในคลินิก เช่น ธาราบำบัด นวดแผนไทย เป็นต้น และ**เชิงรุก : บ้าน คือ โรงพยาบาล** เป็นมิติการสร้างการมีส่วนร่วมเชิงรุก บริการเคลื่อนที่ในชุมชน ดูแลผู้ป่วยที่บ้าน การสร้างระบบอาสาสมัครทำงานเชิงรุก พร้อมทั้งให้ความรู้ทักษะ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านให้ครอบคลุมทุกครัวเรือน ได้แก่ สร้างอาสาสมัครช่วยเหลือ สร้างแฟ้มบุคคลและครอบครัว จิตอาสาเยี่ยมบ้าน และรถโมบายเคลื่อนที่ เช่น อบรมการปฐมพยาบาลเบื้องต้นผู้ป่วยที่หัวใจหยุดเต้น (CPR) อย่างต่อเนื่อง ทุกปี อบรมทักษะการปฐมพยาบาลและ CPR ให้ อสม. จำนวน ๒ ครั้ง/ปี เป็นต้น **ดี ๒ สิ่งแวดล้อมดี** โดยการสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพที่ดีและมีความสุข มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการและผู้สูงอายุ เพิ่มพื้นที่สีเขียวด้วยการปลูกผักสวนครัวและสมุนไพร ดำเนินโครงการโรงพยาบาลสีเขียว ด้วยการคัดแยกขยะ และใช้ถุงผ้า และ**ดี ๓ บริหารจัดการดี** โดยยึดหลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วย **โปร่งใส** ด้วยการให้ภาคประชาชนประเมินผลและมีส่วนร่วมบริหารงบประมาณโครงการ **การมีส่วนร่วม** ด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาโรงพยาบาล **รับผิดชอบ** โดยการบันทึกข้อตกลงร่วมระหว่างผู้บริหารกับบุคลากร และสามารถปรับปรุงแก้ไขตามความต้องการของประชาชน **คุณธรรม** การให้บริการแก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส เป็นอันดับแรก **นิติธรรม** ด้วยการปฏิบัติตามระเบียบ เห็นได้จากไม่มีกรณีร้องเรียน และมีการสุ่มประเมินความพึงพอใจ และ**คุ้มค่า** ด้วยการหิ้วถุงผ้าไปหาหมอ

ผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานทั้งหมดของตำบลดอนแก้ว ได้สร้าง DNA ที่เป็นเลือดเนื้อเชื้อไขสายพันธุ์ของคนดอนแก้วใน ๔ ลักษณะ คือ **ไม่ทุจริต จิตอาสา กล้าทำ และทำสิ่งใหม่** หมายถึง ไม่โกงกิน มีจิตอาสาช่วยเหลือกัน กล้าทำสิ่งใหม่ ด้วยการสร้างคน สร้างระบบ และสร้างนวัตกรรม ทั้งนี้ การสร้างคนเริ่มจากการเข้าโรงเรียนธรรมาภิบาล เมื่อจบแล้วต้องสร้างระบบและสร้างนวัตกรรมเพื่อชุมชน เช่น กิจกรรมจิตอาสาให้กลุ่มผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ และคนพิการ กิจกรรม “๑ ครัวเรือน ๑ CPR” โรงพยาบาลชุมชน ๓ ดี ๔ เสาหลัก เพื่อผู้ป่วยทุกกลุ่มวัย พลเมืองจิตอาสาในชุมชน การจัดการขยะโดยชุมชน เกษตรเขตเมือง ระบบตรวจสอบเอกสารเลขที่ไฟฟ้า โรงเรียนฮอมสุขเพื่อผู้สูงอายุ มีสุขภาพที่ดี ธาราบำบัดการนวดและการแพทย์แผนไทย เป็นต้น โดยทุกกิจกรรมเกิดจากความต้องการแก้ปัญหา มีจิตอาสา และการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ส่งผลให้คนดอนแก้วมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี ตามวิสัยทัศน์ของ อบต.ดอนแก้ว

ตัวอย่างการนำใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่ความยั่งยืน

“สถาบันการเงินชุมชน (บน) ความพอเพียง (สู่) ความยั่งยืน : กรณีศึกษาสถาบันการเงินชุมชนตำบลดงขี้เหล็ก อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี”

ปัจจุบันสถานการณ์ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของประเทศไทย จากค่าสัมประสิทธิ์จีนิปรับตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจาก ๐.๔๒๙ ในปี ๒๕๖๒ เป็น ๐.๔๓๐ ในปี ๒๕๖๔ เมื่อพิจารณาโครงสร้างแหล่งที่มาของรายได้ที่เป็นตัวเงิน พบว่า กลุ่มที่มีรายได้น้อย ต้องพึ่งพิงรายได้จากเงินช่วยเหลือในระดับสูง โดยครึ่งหนึ่งของรายได้มาจากเงินช่วยเหลือจากภาครัฐ (ร้อยละ ๓๐) และเงินช่วยเหลือจากบุคคลอื่น (ร้อยละ ๒๑) และรายได้จากการทำงาน ร้อยละ ๔๘.๕ มีสัดส่วนเงินออมเพียงร้อยละ ๑.๕๗ ขณะที่กลุ่มที่มีรายได้ดีที่สุดในปี ๒๕๖๔ มีรายได้น้อยกว่าร้อยละ ๘๓.๑ มีสัดส่วนเงินออมสูงถึงร้อยละ ๔๑.๑๖^๑ ส่งผลให้กลุ่มที่มีรายได้น้อยมีรายได้น้อยไม่เพียงพอในการออมเงินหรือลงทุนในสินทรัพย์ จากสถานการณ์ดังกล่าว สะท้อนให้เห็นถึงความไม่แน่นอนของรายได้และความเปราะบางในกลุ่มที่มีรายได้น้อย ที่อาจประสบปัญหาและได้รับผลกระทบเมื่อต้องเผชิญกับวิกฤติการณ์ต่าง ๆ ดังนั้น การสร้างหลักประกันเพื่อความมั่นคงของคนในชุมชน จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยรองรับและบรรเทาปัญหาให้กับคนในชุมชนได้

สถาบันการเงินชุมชนตำบลดงขี้เหล็ก เป็นตัวอย่างหนึ่งในการสร้างหลักประกันทางสังคมและลดข้อเสียเปรียบทางการเงินในการส่งเสริมให้เกษตรกรและคนในชุมชนสามารถเข้าถึงแหล่งทุนในการประกอบอาชีพ ส่งเสริมการออม และเป็นเครื่องมือในการช่วยแก้ไขปัญหา บรรเทาความเดือดร้อนของคนในชุมชนที่นำไปสู่การแก้ไขปัญหาของชุมชนได้อย่างยั่งยืน จากสภาพปัญหาดังเดิม

ของชุมชนตำบลดงขี้เหล็ก คือ **ปัญหาความยากจน** ที่มีสาเหตุมาจากวงจรหนี้สินจากการทำเกษตรกรรมเชิงเดี่ยว และการขาดแคลนเงินออม ภายหลังจากกรมการพัฒนาชุมชน (พช.) ได้เข้ามาอบรมแนวคิดการจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต คนในชุมชนตระหนักและเห็นถึงความสำคัญ จึงได้ก่อตั้งกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านหนองขี้เหล็ก เมื่อปี ๒๕๒๔ เพื่อปลูกฝังวินัยการออมและจัดการเงินในลักษณะการออมสัจจะสะสม จนเกิดเป็นแหล่งทุนชุมชน และนำเงินของกลุ่มไปแก้ไขปัญหาของชุมชน ซึ่งการดำเนินการของกลุ่มออมทรัพย์ฯ ประสบผลสำเร็จ และได้ขยายผลการตั้งกลุ่มออมทรัพย์ฯ จนครบทั้งตำบลใน ๑๔ หมู่บ้าน

ในช่วงปี ๒๕๓๖-๒๕๓๗ ชุมชนดงขี้เหล็กเผชิญกับวิกฤติภาวะฝนตกออกดอกตายทั่วประเทศ ทำให้เกษตรกรขาดรายได้ ชุมชนดงขี้เหล็กใช้กลไกกลุ่มออมทรัพย์ฯ ให้กู้ยืมเงินดอกเบี้ยต่ำเพื่อลงทุนพัฒนาอาชีพเดิมพร้อมกับเขียนแผนการใช้เงิน อาทิ การปลูกไม้ดอกไม้ประดับ ค้าขาย ทำให้รายได้ฟื้นกลับมา ต่อมาในปี ๒๕๔๙ กลุ่มออมทรัพย์ฯ ได้จัดตั้ง **กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบล** มีการจัดสวัสดิการตั้งแต่เกิดจนเสียชีวิต และยกระดับเป็น **สถาบันการเงินกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตตำบลดงขี้เหล็ก** โดยได้รับการสนับสนุนจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรและธนาคารออมสิน มีการเชื่อมโยงการทำงานกับสภาองค์กรชุมชนตำบลดงขี้เหล็ก เปิดเวทีให้คนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมสะท้อนปัญหา นำไปสู่

^๑ รายงานการวิเคราะห์สถานการณ์ความยากจนและความเหลื่อมล้ำในประเทศไทย ปี ๒๕๖๔, สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แนวทางการแก้ไขปัญหาอื่น ๆ อาทิ การจัดการน้ำชุมชน โดยก่อตั้ง กองทุนบริหารจัดการน้ำและให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำแก่สมาชิก สำหรับสร้างเขื่อนไต้ดินของตนเอง เป็นการพึ่งพาตนเอง ของชุมชน จนกระทั่งในปี ๒๕๕๔ ได้รับการคัดเลือกจาก พช. ให้เป็น **ศูนย์ศึกษาและพัฒนากลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ระดับประเทศ** และขยายบทบาทไปสู่การพัฒนาที่ดินทำกิน และที่อยู่อาศัย โดยรับโอนหนี้สินที่ดินและที่อยู่อาศัยจากธนาคาร หรือเจ้าหนี้ในระบบ มาเป็นหนี้ของสถาบันการเงินฯ ในอัตราดอกเบี้ย ร้อยละ ๗ ต่อปี และเข้าร่วมโครงการบ้านมั่นคงของสถาบันพัฒนา องค์การชุมชน (องค์การมหาชน) เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ในด้านที่อยู่อาศัยของสมาชิกสืบเนื่องจนถึงปัจจุบัน

การดำเนินงานของสถาบันการเงินฯ ที่ยึดหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง ใน **ด้านการบริหารจัดการ** ตั้งอยู่บนพื้นฐาน ของ **ข้อมูล ความรู้ ความพอประมาณ หลักการและเหตุผล** ในการวิเคราะห์ประกอบการตัดสินใจในการวางแผนและการบริหารจัดการ รวมทั้งการออกแบบบริการหรือผลิตภัณฑ์ทางการเงิน ที่ตอบสนอง สอดคล้องกับสภาพปัญหา ภูมิสังคม และความต้องการ ของคนในชุมชน ทำให้สถาบันการเงินฯ และชุมชนค่อย ๆ เติบโต อย่างเข้มแข็งและมั่นคง นอกจากนี้ ยังยึด **หลักธรรมาภิบาล** และ **คุณธรรม** เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่ดี ทั้งเรื่องความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อเตรียมการรับมือ กับเหตุการณ์ที่อาจจะก่อให้เกิดความเสียหายในอนาคต อันเป็น

การสร้างภูมิคุ้มกันให้กับสถาบันการเงินฯ ขณะเดียวกัน **การพัฒนาชุมชน**ได้ยึดหลักการ **“ระเบิดจากข้างใน”** และการ **“เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา”** โดยเริ่มจากการสร้างความตระหนักรู้ เข้าใจปัญหาของตนเองและพื้นที่ ทำให้คน ในชุมชนรู้สึกถึงความเป็นเจ้าของและพร้อมเข้ามามีส่วนร่วม ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาตนเองและชุมชนให้ดีขึ้น ซึ่งเป็นการสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ใน **เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศ และระหว่างประเทศ** กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตและ กองทุนสวัสดิการชุมชน ช่วยสร้างความเข้มแข็งให้กับประชากร กลุ่มที่มีรายได้น้อย ส่งเสริมความครอบคลุมทางเศรษฐกิจ และยกระดับคุณภาพชีวิตให้คนในตำบล ผ่านการจัดสวัสดิการ ให้แก่สมาชิกตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งเสียชีวิต เป้าหมายย่อย ๑๐.๒ เสริมสร้างศักยภาพและส่งเสริมความครอบคลุมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองสำหรับทุกคน โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความพิการ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ แหล่งกำเนิด ศาสนา สถานะ ทางเศรษฐกิจ หรืออื่น ๆ การให้สวัสดิการแก่คุณแม่หลังคลอด และเด็กแรกเกิด การให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนนักศึกษา การช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลเมื่อนอนโรงพยาบาล การให้ของขวัญ หรือถุงยังชีพแก่ผู้สูงอายุและผู้พิการ และการจัดสวัสดิการ เสียชีวิต ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยเสริมสร้างศักยภาพในการใช้ชีวิต ให้แก่สมาชิกทุกคน ให้เกิดความเสมอภาคด้านสังคมและ เศรษฐกิจอย่างเท่าเทียมกัน

ด้านการส่งเสริมอาชีพ ราชได้ และพัฒนาคุณภาพชีวิต

การแปรรูปวัสดุรีไซเคิล เมื่อวันที่ ๒๓ ก.พ. ๒๕๖๖ น.ส.ประภาพร พิณประไพวงศ์ วุฒิสภา จ.นนทบุรี และวุฒิสภาในพื้นที่ อ.บางกรวย เป็นวิทยากรให้ความรู้ “การแปรรูปวัสดุรีไซเคิล” โดยการทำกล่องทิชชู จากวัสดุเหลือใช้ อันเป็นการกำจัดขยะต้นทาง เพิ่มรายได้ให้กับชุมชน และขยายผลไปยังพื้นที่อื่นภายในจังหวัด ณ วัดโดนด จ.นนทบุรี

ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

พัฒนาพฤตินิสัยผู้กระทำความผิดในคดีอาชญากรรม เมื่อวันที่ ๒๔ ก.พ. ๒๕๖๖ นายเชย ศรีพนมวรรณ วุฒิสภา จ.ราชบุรี และเจ้าหน้าที่ งานคุมประพฤติเขตพื้นที่ ๒ จัดกิจกรรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้กระทำความผิด ในคดีอาชญากรรม ภายใต้โครงการการพัฒนาพฤตินิสัยผู้กระทำความผิด ในคดีอาชญากรรม มีผู้เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๔๔ คน ณ ศูนย์อาสาสมัคร คุมประพฤติอำเภอบ้านโป่ง (โรงเรียนชุมชนวัดท่าผา)

ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการกินอาหารที่มีโปรตีนจากพืช เมื่อวันที่ ๒๗ ก.พ. ๒๕๖๖ นายประชา มณีกุล และนายนิสิต นิภูโน วุฒิสภา จ.ปัตตานี เป็นวิทยากรบรรยายให้ความรู้แก่นักเรียนระดับ มัธยมศึกษา ตามโครงการ “การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการกินอาหาร ที่มีโปรตีนจากพืช” เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการรักษา สุขภาพ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ และมีเจตคติที่ดีต่อการกินอาหารที่ปรุงจากผัก ตลอดจนการปลูกผัก เพื่อแปรรูปอาหารจากผักที่ปลูกที่บ้าน ณ โรงเรียนแสงพระที่พิทยาศาสตร์ อ.หนองจิก

ให้ความรู้ จนท.เทศบาล ต.จรัล นายประทีป ทิมให้ผล วุฒิสภา จ.อุดรดิตถ์ เป็นวิทยากรบรรยายเรื่อง “สำนักงานใหม่ ภายใต้คุณธรรม จริยธรรม” ให้แก่เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลจรัล เกี่ยวกับหลักการ และแนวทางการปฏิบัติงานให้เป็นคนดี มีคุณธรรม และพัฒนาสังคม การทำงานให้เป็นสังคมที่มีคุณภาพ รวมทั้งดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม กับสถานการณ์ปัจจุบัน ณ เทศบาลตำบลจรัล อ.ท่าปลา เมื่อวันที่ ๒๘ ก.พ. ๒๕๖๖

ด้านการสาธารณสุขและสังคมสงเคราะห์

พิจารณาโครงการกองทุนหลักประกันสุขภาพท้องถิ่น (กปท.) เมื่อวันที่ ๒๓ ม.ค. ๒๕๖๖ นายวิเชียร จิตต์พิศาล วุฒิสภา จ.พังงา ในนามศูนย์ประสานงานเครือข่ายสร้างสุขพังงา เข้าร่วมประชุม คณะกรรมการกองทุนหลักประกันสุขภาพท้องถิ่น (กปท.) องค์การบริหาร ส่วนตำบลบางวัน (อบต.บางวัน) เพื่อพิจารณาแผนงานโครงการประจำปี งบประมาณ ๒๕๖๖ และเสนอแนะการดำเนินงานต่อไป อาทิ การสร้าง นวัตกรรมสร้างเสริมสุขภาพ และการป้องกันโรคของหน่วยบริการและ ชุมชน โดยมีนางศรีแพร จันทร์แดง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางวัน เป็นประธาน ณ ห้องประชุม อบต.บางวัน อ.คุระบุรี

อบรมปฏิบัติการฟื้นฟูความรู้สำหรับอาสาสมัครและผู้ดูแลผู้สูงอายุ ระหว่างวันที่ ๒๓-๒๗ ม.ค. ๒๕๖๖ วุฒิสภา จ.นนทบุรี เข้าร่วม “การอบรมเชิงปฏิบัติการฟื้นฟูความรู้สำหรับอาสาสมัครและผู้ดูแล ผู้สูงอายุ (Care Giver)” ภายใต้โครงการพัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุ และกลุ่มพึ่งพิงในเขตเมืองและชุมชน จ.นนทบุรี พร้อมทั้งฝึกประกอบ อาหารทางสายให้อาหาร (สูตรปั่นผสม) สำหรับผู้ป่วยติดเตียง ณ โรงแรม

ด้านการอนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม

หารือการส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองนคร นายนิธิต น้อยทับทิม และนายสวัสดิ์ กฤตธีรชนันต์ วุฒิสภา จ.นครศรีธรรมราช ร่วมกับนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช กรรมการผู้จัดการโรงแรมทวินโลดส์ และผู้อำนวยการสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครศรีธรรมราช เข้าพบนายอภิรักษ์ เฟื่องมอญ ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อร่วมหารือแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัด พร้อมประชาสัมพันธ์การจัดงานมาฆบูชาแห่ผ้าขึ้นธาตุ โครงการยกพระบรมธาตุเป็นมรดกโลก กองทุนคนละ ๙ บาท และการจัดสร้างวัดอุดมมงคล รุ่งขึ้นขับเคลื่อนพระธาตุสู่มรดกโลกต่อไป ณ บ้านพักผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช และพระตำหนักเลียบเมือง เมื่อวันที่ ๒๕ ก.พ. ๒๕๖๖

บรรยายพระพุทธศาสนาให้แก่พระนิสิตปริญญาเอก เมื่อวันที่ ๒๘ ก.พ. ๒๕๖๖ นางศิริพร สุเมธรัตน์ วุฒิสภา จ.สุรินทร์ เป็นวิทยากรบรรยายเรื่อง “พระพุทธศาสนากับศิลปวัฒนธรรมในอารยธรรมพนมดงรัก” ให้แก่พระนิสิตระดับปริญญาเอกและปริญญาตรีสาขาวิชาพระพุทธศาสนา ณ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์

ด้านการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยโสธร เมืองน่าอยู่ รักสิ่งแวดล้อม เมื่อวันที่ ๗ ก.พ. ๒๕๖๖ นางอรพินธ์ วงศ์กาไสย ประธานวุฒิสภา จ.มหาสารคาม ในฐานะนายกสมาคมหน่วยแก้วิกฤตแก้เมืองด้านเกษตรกรรมและสิ่งแวดล้อมจังหวัดมหาสารคาม และคณะ ร่วมกับกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) จังหวัดยโสธร และเรือนจำจังหวัดยโสธร ดำเนินโครงการ “โมเดลยโสธร เมืองน่าอยู่ รักสิ่งแวดล้อม” ครั้งที่ ๑ โดยบรรยายเรื่องการทำและนำจุลินทรีย์สมุนไพรจากเศษอาหารและวัสดุเหลือใช้มาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน เช่น น้ำยาปรับอากาศกลิ่นมะลิ กลิ่นใบเตย น้ำยาล้างจาน น้ำยาซักผ้า การปั่นก้อนสมุนไพร KM Ball เพื่อแก้ไขปัญหากลิ่นเหม็น ยุงและแมลงวันในเรือนจำ มีผู้ต้องหาหญิงและชายเข้าร่วมอบรมจำนวน ๑๐๐ คน ณ ห้องประชุมเรือนจำจังหวัดยโสธร

แก้ไขปัญหาน้ำท่วมอย่างเป็นระบบ นายเริ่ม เพชรศรี วุฒิสภา จ.พัทลุง ร่วมประชุมคณะกรรมการลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา เพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วมในพื้นที่อย่างเป็นระบบ รายงานความก้าวหน้าการศึกษาโครงการผันน้ำคลองชะอวด-แพรกเมืองสู่ทะเลสาบสงขลา และสถานการณ์น้ำและการคาดการณ์ในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา โดยมี นายมาหะมะพีסקี วาแม รองผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา เป็นประธาน ณ ศาลากลางจังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ ๒๔ ก.พ. ๒๕๖๖

จัดเวทีระดมความคิดเห็น ระหว่างวันที่ ๒๕-๒๖ ก.พ. ๒๕๖๖ นายครรชิต เข้มเฉลิม กรรมการมูลนิธิพัฒนาไท และวุฒิสภา จ.ฉะเชิงเทรา จัดเวทีอบรมตระวันออกฟอรัม โครงการส่งเสริมหุ้นส่วนเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและสังคมสุขภาวะที่เป็นธรรมในภาคตะวันออก และ ความท้าทายของสังคมไทยต่อ Climate change ว่าด้วยโลกร้อน/รวน ร่วมกับชุมชนเครือข่ายในภาคตะวันออก ณ สวนวนเกษตรผู้ใหญ่วิบูลย์ เข้มเฉลิม จ.ฉะเชิงเทรา

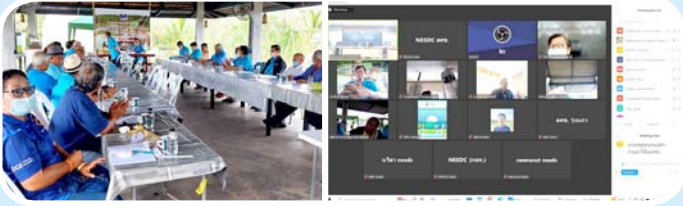
ด้านอื่น ๆ

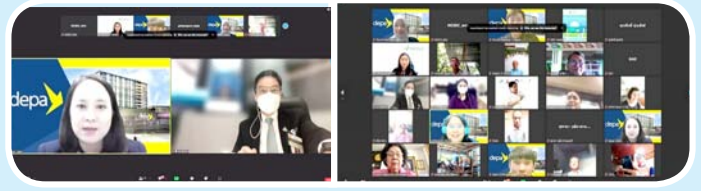
ให้ความรู้เรื่องกฎหมาย เมื่อวันที่ ๑๗ ม.ค. ๒๕๖๖ นายพงศ์จักรกฤษณ์ สิทธิบุศย์ ประธานวุฒิสภา จ.สตูล ในฐานะคณะกรรมการศูนย์ยุติธรรมอำเภอเมือง จังหวัดสตูล ร่วมประชุมกับศูนย์ยุติธรรมชุมชนเมืองสตูล ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ และดำเนินโครงการเดินเท้าเข้าพื้นที่ โดยการให้ความรู้ด้านกฎหมายในพื้นที่ชุมชน ต.พิมาน และ ต.เกาะสาหร่าย รวมทั้งหารือ ปัญหาของชาวประมงพื้นบ้าน ต.ปูยูกับประเทศมาเลเซีย และประมงอื่น ๆ กับหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ณ ศูนย์ยุติธรรมชุมชนเมืองสตูล (มัสยิด บุกเกตุบง)

วุฒิสภาฯ ประชุมหารือแนวทางการขับเคลื่อนงาน ปี ๒๕๖๖

❖ **จ.พัทลุง** เมื่อวันที่ ๒๒ ธ.ค. ๒๕๖๕ **วุฒิสภาฯ จ.พัทลุง** จัดประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๖๕ โดยมี **พล.ต.ต.นราศักดิ์ เชียงสุข ประธานวุฒิสภาฯ** เป็นประธาน เพื่อสรุปผลการขับเคลื่อนงานที่ผ่านมา เช่น การเกษตรธรรมชาติ ข้าวสังข์หยด ความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน เป็นต้น และจัดทำแผนการดำเนินงาน ปี ๒๕๖๖ โดยมี **นางสาวศรี ศรีงาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจพอเพียงและธนาการสมอง** สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เป็นวิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๓ และการขับเคลื่อนงานของวุฒิสภาฯ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ Zoom Meeting ณ วิบูลย์พันธ์ ออร์แกนิกฟาร์ม จ.พัทลุง

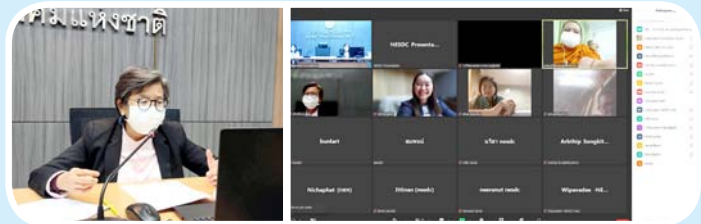
เปิดโลกดิจิทัลปลอดภัย เพื่อวัยเก๋า เมื่อวันที่ ๓๑ ม.ค. ๒๕๖๖ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) และมูลนิธิพัฒนาไท (มพท.) ร่วมกับสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (depa) จัดอบรม “Lifelong Series : เปิดโลกดิจิทัลปลอดภัย เพื่อวัยเก๋า” ให้แก่วุฒิสภาฯ ๒๐ จังหวัดทั่วประเทศ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ Zoom Meeting โดย **นายวิษณุพิพล ติวะตันสกุล รักษาการในตำแหน่งที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน** เป็นประธานกล่าวเปิดการอบรม **นางสาวสุชนา สิ้นธาวาร** ผู้อำนวยการฝ่ายส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคง และคณะ เป็นวิทยากร เพื่อให้ตระหนักและรู้เท่าทันภัยออนไลน์ที่มาพร้อมกับสื่อดิจิทัล และทักษะการใช้ Line “OA แม่รู้ดี” ในการตรวจสอบข่าวปลอม

❖ **จ.เพชรบุรี** เมื่อวันที่ ๑๘ ม.ค. ๒๕๖๖ **วุฒิสภาฯ จ.เพชรบุรี** จัดประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการ ประจำปี ๒๕๖๖ และเลือกประธานคนใหม่ คือ **นายไพบุลย์ อิ่มแย้ม** ณ ห้องประชุมเทศบาลเมืองเพชรบุรี

❖ **จ.ราชบุรี** เมื่อวันที่ ๒๕ ก.พ. ๒๕๖๖ **นายสมชาติ เจริญวิลาศพงษ์ ประธานวุฒิสภาฯ จ.ราชบุรี** จัดประชุมวุฒิสภาฯ เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติงาน และการขับเคลื่อนงานเพื่อสังคม ณ สวนเกษตร ๑๐๘ บ้านทรงไทย อ.เมืองราชบุรี

ปฐมนิเทศวุฒิสภาฯ ใหม่ เมื่อวันที่ ๒ ก.พ. ๒๕๖๖ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) และมูลนิธิพัฒนาไท (มพท.) จัดปฐมนิเทศวุฒิสภาฯ ใหม่ ครั้งที่ ๒ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ Zoom Meeting โดยมี **นางสาวศรี ศรีงาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจพอเพียงและธนาการสมอง** กล่าวต้อนรับวุฒิสภาฯ ใหม่ และชี้แจงแนวทาง บทบาท ภารกิจ และกลไกการดำเนินงานธนาการสมอง เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติงานของวุฒิสภาฯ และภาคีเครือข่าย

ขอแสดงความยินดี ชุมชนวัดโดนด อ.บางกรวย จ.นนทบุรี ได้รับโล่ประกาศเกียรติคุณยกย่องเชิดชูเกียรติหมู่บ้านรักษาศีล ๕ ต้นแบบระดับจังหวัด และระดับภาค ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยมี **พระปลัดสุรเชษฐ์ สุรเชฐโรจน์ เจ้าอาวาสวัดโดนด และเครือข่ายวุฒิสภาฯ จ.นนทบุรี** เข้ารับโล่เชิดชูเกียรติของสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ณ วัดไร่ขิง จ.นครปฐม เมื่อวันที่ ๒๑ ม.ค. ๒๕๖๖

แบบสำรวจข้อมูลผู้อาสาสมัครสมอง ปี ๒๕๖๖

๑. ชื่อ-สกุล _____ วุฒิอาสาฯ จังหวัด _____
๒. วัน/เดือน/ปีเกิด _____ เบอร์โทรศัพท์ _____ Email/Line ID (ถ้ามี) _____
๓. ที่อยู่ปัจจุบัน _____
๔. อาชีพก่อน หรือขณะ เป็นวุฒิอาสาฯ _____
๕. ด้านความเชี่ยวชาญหลักในการให้ความช่วยเหลือในบทบาทของวุฒิอาสาฯ (เลือกเพียง ๑ ข้อ)
☐ ด้านกฎหมาย	☐ ด้านการศึกษา	☐ ด้านพาณิชย์และบริการ
☐ ด้านการเกษตร	☐ ด้านคมนาคมและการสื่อสาร	☐ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
☐ ด้านการเงิน การคลัง งบประมาณ	☐ ด้านความมั่นคง	☐ ด้านวิศวกรรม
☐ ด้านการปกครอง การเมือง	☐ ด้านต่างประเทศ	☐ ด้านศิลปวัฒนธรรมและศาสนา
☐ ด้านการประชาสัมพันธ์	☐ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	☐ ด้านสถาปัตยกรรม
☐ ด้านการแพทย์และสาธารณสุข	☐ ด้านบริหารจัดการและบริหารธุรกิจ	☐ ด้านสังคม ชุมชน แรงงาน
☐ ด้านการวางแผนพัฒนา	ด้านพลังงาน	ด้านอุตสาหกรรม
☐ ด้านอื่นๆ (โปรดระบุ) _____		

ตัวอย่างกิจกรรม _____

๖. ผลการดำเนินงานและบทบาทของวุฒิอาสาฯ ที่ท่านทำที่โดดเด่น ใน ๖ มิติ

๖.๑ ชื่อกิจกรรม/โครงการ _____

๖.๒ รูปแบบการทำงาน ☐ แบบปัจเจก ☐ แบบกลุ่ม

๖.๓ อยู่ในมิติการทำงานด้านใด?

☐ ด้านการส่งเสริมอาชีพ รายได้ และพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก	☐ ด้านการอนุรักษ์ และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม
☐ ด้านการพัฒนาทักษะ ความสามารถ และส่งเสริมศักยภาพมนุษย์	☐ ด้านการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
☐ ด้านการส่งเสริมสุขภาพอนามัย และสุขภาวะที่ดี	☐ ด้านการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้

๖.๔ รายละเอียดกิจกรรม/โครงการ _____

_____

๖.๕ ภาควิชาช่วยในการทำงาน _____

_____

หมายเหตุ : สามารถเขียนเพิ่มเติมในกระดาษ A4

โปรดส่งแบบสำรวจผ่านช่องทาง : ๑) กองยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพและความเท่าเทียมทางสังคม (กสท.)
สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ๙๖๒ ถนนกรุงเกษม
แขวงวัดโสมนัส เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๒) E-mail : teerundorn@nesdc.go.th

๓) line ID : sabay18

หากมีข้อสงสัยติดต่อ คุณสบาย โทรศัพท์ : ๐๘-๙๔๕๘-๔๑๓๑ หรือ ๐-๒๒๘๐-๔๐๘๕ ต่อ ๓๕๒๖

ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการ**พัฒนา**การทำงานของวุฒิสภาศาลปกครอง...ไปด้วยกัน

ขอเชิญวุฒิสภาฯ ร่วมกิจกรรมกรอกแบบสำรวจและชิงรางวัล

"เข็มนาฬิกาและหนังสือ ๒๐ ปี รมการสมอง"

เพียง

- กรอกแบบสำรวจข้อมูล ผ่าน QR code ด้านล่าง
- พร้อมช่วยกดติดตาม กด like กด share

facebook มุลนิธิพัฒนาไท

Facebook
มูลนิธิพัฒนาไท

แบบสำรวจ

โดย ๑๐๐ คนแรกได้รับเข็มนาฬิกา

และสุ่มผู้โชคดีรับหนังสือ ๒๐ ปี รมการสมอง

วุฒิสภาฯ ท่านใดต้องการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งาน องค์ความรู้ รวมถึงข้อคิดเห็นต่าง ๆ สามารถส่งมาที่

กองยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพและความเท่าเทียมทางสังคม สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๔๖๒ ถนนกรุงเกษม แขวงวัดโสมนัส เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กทม. ๑๐๑๐๐ หรือ

brainbank@nesdc.go.th

๐-๒๒๘๐-๔๐๕๕ ต่อ ๓๕๑๒, ๓๕๑๑, ๓๕๒๔

๐-๒๒๘๒-๔๑๕๘, ๐-๒๒๘๑-๖๑๒๗

Brainbank NESDC-ธนาคารสมอง สภาพัฒนา

<http://brainbank.nesdc.go.th>

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน

ใบอนุญาตที่ ๑๔/๒๕๒๑

ปณ.ทำเนียบรัฐบาล

เหตุขัดข้องที่นำจ่ายผู้รับไม่ได้

- ☐ ๑. จ่าหน้าไม่ชัดเจน
- ☐ ๒. ไม่มีเลขที่บ้านตามจ่าหน้า
- ☐ ๓. ไม่ยอมรับ
- ☐ ๔. ไม่มีผู้รับตามจ่าหน้า
- ☐ ๕. ไม่มารับภายในกำหนด
- ☐ ๖. เลิกกิจการ
- ☐ ๗. ย้ายไม่ทราบที่อยู่ใหม่
- ☐ ๘. อื่นๆ

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ธนาคารสมอง กองยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพและความเท่าเทียมทางสังคม

๔๖๒ ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๒๘๒-๒๔๕๙ โทรสาร ๐-๒๒๘๒-๔๑๕๘, ๐-๒๒๘๑-๖๑๒๗ เว็บไซต์ <http://brainbank.nesdc.go.th>